

5) визначення ризиків, що виникають у процесі створення і використання нововведень та їх оцінка;

6) розробка проектів щодо впровадження нововведень;

7) формування системи управління інноваціями;

8) створення сприятливого інноваційного клімату, а також умов для адаптації організації до нововведень;

9) прийняття рішень, спрямованих на стимулювання інноваційної активності організації;

10) обґрунтування інноваційних рішень в умовах невизначеності і ризику.

До основних елементів інноваційного проекту відносяться:

1) однозначно сформульовані цілі і завдання, що відображають основне призначення проекту;

2) комплекс проектних заходів щодо вирішення інноваційної проблеми і реалізації поставлених цілей;

3) організація виконання проектних заходів, тобто ув'язка їх з ресурсами і виконавцями для досягнення цілей проекту в обмежений період часу і в рамках заданої вартості і якості;

4) основні показники проекту, у тому числі показники, що характеризують його ефективність [6].

Формування інноваційних проектів для вирішення найважливіших завдань інноваційної програми забезпечує комплексний, системний підхід до їх розгляду; кількісна конкретизацію цілей науково-технічного розвитку і відображення кінцевих результатів проекту в управлінні інноваціями; безперервне наскрізне управління процесами створення, освоєння, виробництва і споживання інновацій; обґрунтований вибір шляхів найбільш ефективної реалізації цілей проекту; збалансованість ресурсів, необхідних для реалізації інноваційного проекту; міжвідомчу координацію та ефективне управління складним комплексом робіт по проекту [7].

Джерела та література

1. Активізування інвестиційної та інноваційної діяльності підприємств: монографія/за наук. ред. д-ра екон. наук, проф. О. Є. Кузьміна. Стрий: ТзОВ «Укрпол», 2005. 250 с.
2. Антіпов О. В. Формування інноваційної стратегії підприємства. URL: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/vsunu/2011_8_1/Antipov.pdf
3. Забродська Л. Інноваційні пріоритети науково-технологічного розвитку: міжнародний та регіональний аспекти. *Theory and methods of educational management*. 2015. № 2 (16). URL: umo.edu.ua/images/content/nashi...upr.../Забродская%20ЛМ-в%20журнал.pdf
4. Підкамінний І. М., Ціпурина В. С. Системні фактори впливу на інноваційний розвиток підприємства. *Ефективна економіка*. 2011. № 3. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=480>
5. Про інноваційну діяльність: Закон України. *Відомості Верховної Ради України (ВВР)*. 2002. № 36.
6. Сай Л. П. Зміст та часові виміри інноваційного розвитку підприємства на етапі науково-технічної підготовки виробництва. *Вісник Державного університету «Львівська політехніка»*. 2004. № 494. С. 221–226.
7. Топоровська Л. Й. Сутність інноваційної програми та її місце в інноваційному процесі машинобудівного підприємства. URL: http://archive.nbu.gov.ua/portal/natural/VNULP/Logistyka/2008_633/102.pdf

Martynenko A. – ph. d student
Supervisor: dr. sc. (econ), prof.
P. Pererva
National Technical University
“Kharkiv Polytechnic Institute”
Kharkiv, Ukraine

Pre-Planning Assessment of Industrial Innovations

In the modern market conditions the problem of increasing the efficiency of an innovative potential of domestic enterprises plays a key role. After all, the introduction of innovations in

industrial enterprises is a source of an economic growth not only for a certain production facility, but also for the national economy as a whole.

The development and management of the innovation sector is very important for every enterprise that seeks to be competitive and economically sustainable in the market. Successful implementation of any innovation project requires its pre-planning assessment. This stage takes on the function of forecasting the rationality of investments and serves as the basis for identifying the most viable and expedient industrial innovations and therefore deserves special attention when making investment decisions [1].

We analyzed and detected that in modern methods of evaluating industrial innovations poor attention is paid to determining the efficiency of industrial innovations in early stages of the process of evaluation of innovative projects, which may lead to the introduction of economically ineffective industrial innovations [2–4].

But before moving on to the calculation and evaluation of efficiency, first of all it is necessary to understand the very definition of this concept. After analyzing the existing definitions of the efficiency as an economic category, we can conclude that there is no common approach to the definition of the essence of this concept.

Interpretation of the concept of “efficiency” by different authors can be divided into the following three groups: 1. Efficiency as a “cost-result” ratio. 2. Efficiency as an achievement of the maximum effect at the minimal cost of resources. 3. Efficiency as a performance of activity.

It should be noted that any existing definition of the “efficiency” has a right to exist, since it allows to explore and study this category from different directions. In our opinion, the most complete and accurate is the following definition of the efficiency as an economic category: efficiency is a complex indicator of positive economic performance that is characterized by the most optimal ratio of the result to the used resources, in order to achieve the set goals [5].

However, the terms like “effectiveness”, “cost-effectiveness” and “productivity” are often used interchangeably along with the category “efficiency”. Therefore, the above-mentioned terms were considered in our work and as a result of the analysis, their certain economic distinctions were identified. We came to the conclusion that these concepts are close in terms to an economic essence, but not identical. The concept of “efficiency” is often identified as “effectiveness”, due to the fact that “efficiency” comes from Latin «efectus» and means the result, effectiveness, and efficacy.

The efficiency is determined by the level of economic validity and effectiveness on the basis of economic and productive transformation of resources into the result, in the process of achieving the goals of an enterprise. In this regard, effectiveness, cost-effectiveness and productivity can be interpreted as criteria of efficiency following fig. 1.

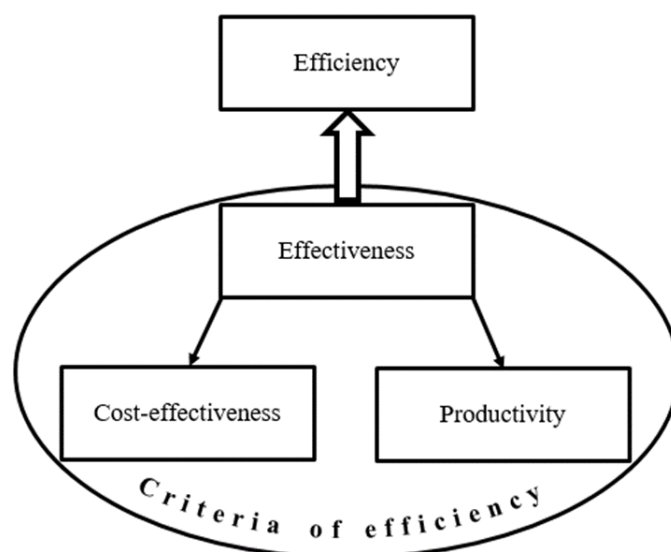

Fig. 1. Interconnection of economic categories “efficiency”, “effectiveness”, “cost- effectiveness” and “productivity”

These definitions make it possible to understand more accurately the essence of such economic categories as “efficiency”, “effectiveness”, “cost-effectiveness” and “productivity”. These definitions are the basis for further defining the efficiency of industrial innovations at the pre-planning stage. Pre-planning assessment allows to increase the efficiency of implementation of industrial innovations in order to improve the competitive position, increase financial stability and economic growth of the enterprise.

Sources and literature

1. Kravchuk A. V., Pererva P. G. Mekhanizm peredplanovoi otsinky promyslovykh innovatsii. *XII Mizhnarodna naukovo-praktychna konferentsiia mahistrantiv ta aspirantiv: materialy konf. (17–20 kvitnia 2018 r.)*. U 3 ch. Ch. 1/red. Ye. I. Sokol. Kharkiv: NTU “KhPI”, 2018. S. 190. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/36489>
2. Akuliushyna M. O. Vyznachennia mekhanizmu peredplanovykh doslidzhen investytsiino-innovatsiinykh proektiv dlia promyslovykh pidpriemstv. *Ekonomika: realii chasu*. 2013. № 3 (8). S. 131–139.
3. Kravchuk A. V. Analiz isnuichykh metodiv ekonomichnoi otsinky efektyvnosti promyslovykh innovatsii. *Visnyk KrNU imeni Mykhaila Ostrohradskoho*. 2019. Vyp. 2/2019 (115). S. 69–78. DOI: 10.30929/1995-0519.2019.2.69-78
4. Bespaliuk Kh. M. Upravlinnia innovatsiinoiu diialnistiu pidpriemstva na osnovi planuvannia zhyttievykh tsykliv tovariv. *Visnyk Natsionalnoho universytetu “Lvivska politekhnikha”*. 2010. S. 188–195.
5. Pererva P. G., Kravchuk A. V. Efektyvnist yak ekonomichna katehoriia. *Visnyk Natsionalnoho tekhnichnoho universytetu “Kharkivskiy politekhnichnyi instytut” (ekonomichni nauky): zb. nauk. pr.* Kharkiv: NTU “KhPI”, 2018. № 15 (1291). S. 137–143. URL: <http://repository.kpi.kharkov.ua/handle/KhPI-Press/36344>

Мішкевіч Ю. – студэнтка

Навуковы кіраўнік: к. э. н., дац.

Т. Бондар

Беларускі дзяржаўны эканамічны
універсітэт

г. Мінск, Рэспубліка Беларусь

Праектнае фінансаванне як інструмент павышэння інавацыйнай актыўнасці арганізацый

У Рэспубліцы Беларусь інавацыі разглядаюцца ў ролі драйвера паступальнага развіцця нацыянальнай эканомікі. Беларуская дзелавая супольнасць адназначна ўсвядоміла, што толькі інавацыі забяспечваюць вытворчасць тавараў з найноўшымі ўласцівасцямі і характарыстыкамі, недасяжнымі ў рамках папярэдніх тэхналагічных укладаў. Без інавацый нельга дасягнуць прагрэсу ў сацыяльна-эканамічным развіцці краіны. У гэтай сувязі асаблівую ролю набывае праблема арганізацыі інавацыйнай дзейнасці, яе фінансаванага забеспячэння.

Фінансаванне інавацый, як вядома, можа ажыццяўляцца рознымі спосабамі. Аднак, ва ўмовах абмежаванасці рэсурсаў, велізарнага кошту інавацыйных праектаў і высокага узроўня іх рызык, інвестары ўсё часцей звяртаюцца да праектнага фінансавання. Спрыяючы выкарыстанню праектнага фінансавання на практыцы, у гэтай працы мы сістэматызуем даступную інфармацыю аб яго арганізацыі, яго вартасцях і недахопах.

Па-першае, адзначым, што яго сутнасць заключаецца ў такім тыпе арганізацыі фінансавання, калі даходы, атрыманыя ад рэалізацыі праекта, з’яўляюцца адзінай крыніцай пакрыцця даўгавых абавязацельстваў. Гэта дазваляе пераадолець рэсурсныя абмежаванні, звязаныя з фінансаваннем капіталаёмістых і стратэгічна важных інфраструктурных і прамысловых інвестыцыйных праектаў. Акрамя гэтага, праектнае фінансаванне зніжае рызыкі, дзякуючы вялікай колькасці ўдзельнікаў.

Па-другое, звернем увагу на тое, што ў залежнасці ад таго, якую долю рызык і прымаюць на сябе крэдытары, вылучаюць наступныя тыпы праектнага фінансавання: